

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **A. B.**, narozený dne X
státní příslušnost Alžírská demokratická a lidová republika
nyní v X

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2025, č. j. KRPA-266894-50/ČJ-2024-000022-ZSV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „žalovaný“), jímž byla podle ust. § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodloužena doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovená rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 11. 2024, č. j. KRPA-266894-37/ČJ-2024-000022-ZSV, o 50 dnů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že při stanovení doby prodloužení zajištění správní orgán přihlédl k době, která je nutná zejména k vystavení náhradního cestovního dokladu a k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie jako příslušný orgán obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a komunikuje s domovským státem cizince o vracení zpět. Správní orgán zde sice popisuje všechny konkrétní kroky, které je potřeba provést k realizaci správního vyhoštění, uvádí však, že tyto kroky může provést ve lhůtě kolem 30 kalendářních dnů, samotná doba zajištění však byla prodloužena o 50 dní. Zároveň se toto děje v momentě, kdy je žalobce ze střídavých důvodů zajišťován již od 21. 8. 2024, tedy doba, po kterou byl žalobce omezen na osobní svobodě, je podle jeho názoru již neúnosná a v rozporu s § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění, podle žalobce ovšem k tomuto přihlédnuto nebylo, když správní orgán nadsazuje nutnou dobu.
3. Zmatečnost situace také podtrhují události ze dne 28. 1. 2025. V tento den měla proběhnout dlouho plánovaná realizace správního vyhoštění žalobce. V tento den byl žalobce místo slibovaného transferu do jeho domovské země, se kterou již počítal, a tuto představu po dlouhém zajištění uvítal, opětovně zatčen a převezen před Obvodní soud pro Prahu 1, kde mu byla předána obžaloba a předvolání k hlavnímu líčení na dny 5. 2. 2025 a 4. 3. 2025. Žalobce se táže, jaké má záruky (mimo zákonný limit) v tom, že mu nebude správním orgánem opětovně prodlužována doba pro zajištění, aby se mohl zúčastnit dne 4. 3. 2025 líčení před trestním soudem.
4. Ačkoliv si je žalobce vědom toho, že konkrétní obavy v souvislosti se správním vyhoštěním, nejsou předmětem zkoumání rozhodnutí zajištění, je prodloužení zajištění dle ustanovení § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nepochybně spjato se svým účelem, čímž je správní vyhoštění. Pokud neexistuje účel, tedy realizace správního vyhoštění, není zde ani možnost držet žalobce v zajištění. Žalobce aktuálně z celého postupu správního orgánu nabývá pocit, že již není zadržován za účelem správního vyhoštění, ale za účelem realizace trestního řízení, respektive minimálně účasti na hlavním líčení. Tomuto přesvědčení nahrává i fakt, že vyhoštění už bylo v podstatě realizované - žalobce byl připraven k odletu, všechny potřebné potřebné záležitosti byly vyřízeny a nic nebránilo faktickému dokončení vyhoštění. Pokud ovšem následně bylo vyhoštění zrušeno z důvodu trestního řízení, absentuje zde zcela účel zajištění. Podle § 124 zákona o pobytu cizinců účelem zajištění je realizace správního vyhoštění, nikoliv zadržení do doby jednání v rámci trestního řízení. Žalobce tedy v aktuálním postupu správního orgánu spatřuje zásadní spojitost mezi prodloužením doby k zajištění a probíhajícím trestním řízením.
5. Správní orgán se ve svém rozhodnutí s touto situací ovšem vůbec nevypořádal. Pouze zkonstatoval, že tato trestní řízení proběhnou, ovšem ne jak ovlivní žalobcovu situaci a proces realizace vyhoštění, čímž pouze přispěl k právní nejistotě žalobce.

6. Vzhledem k nedostatečnému odůvodnění prodloužení zajištění, je takovéto zajištění nutné považovat za nezákonné a odporující i článku 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). S ohledem na uvedené má žalobce za to, že žalovaný postupoval nepřiměřeně a v rozporu se zásadami činnosti správních orgánů, když žalobce opětovně zbavil osobní svobody, ač tak zjevně neučil bez důvodu k zajištění podle zákona.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný shrnul podstatné okolnosti případu. K délce zajištění uvedl, že jednotlivé kroky nutné k realizaci správního vyhoštění jsou podrobně rozepsány v napadeném rozhodnutí. Realizace správního vyhoštění již byla naplánována na 28. 1. 2025, dne 9. 1. 2025 však vydal Obvodní soud pro Prahu 1 příkaz k zatčení sp. zn. 6 T 110/2024 (záznam příkazu do systému zaveden dne 13. 1. 2025). Žalobce byl následně dne 28. 1. 2025 zatčen a předán soudci Obvodního soudu pro Prahu 1. Žalobci již sice byl vydán náhradní cestovní doklad, jeho platnost však byla omezena, proto je nutné nyní požádat o nový, žádost již byla podána. Ředitelství služby cizinecké policie bude muset opět zakoupit letenky pro cizince a eskortu, policistům zajistit víza a ubytování, zajistit povolení k tranzitu od příslušných státních orgánů tranzitního státu. Také bude nutné informovat policejní orgány ve vlasti žalobce. Z důvodu logistického zabezpečení a nutnosti spolupráce na diplomatické úrovni může zajištění těchto záležitostí trvat až jeden měsíc od vydání náhradního cestovního dokladu. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

8. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 21. 8. 2024 v 10:00 hod. byl hlídkou policie kontrolován v Praze 1 cizinec, který nedisponoval platným povolením k pobytu. Z lustrace žalobce vzniklo podezření, že pobývá na území České republiky (dále jen „ČR“) neoprávněně, a proto byl zajištěn.
9. Rozhodnutím ze dne 25. 8. 2018, č. j. KRPA-235919-29/ČJ-2018-000022, které nabylo právní moci dne 21. 9. 2018 a vykonatelnosti 12. 10. 2018, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 9 zákona o pobytu cizinců a byla stanovena doba dvou let, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, a to na základě toho, že mu bylo dne 3. 11. 2016 vydáno rozhodnutí o povinnosti opustit území ČR do 20 dnů pod č. j. KRPU-158829-27/ČJ-2016-040022, které bylo později potvrzeno odvolacím orgánem, žalobci byl udělen výjezdní příkaz platný do 12. 6. 2018, který nerespektoval, zdržoval se na území opakovaně neoprávněně od 13. 6. 2018 do 24. 6. 2018, čímž opakovaně porušil právní předpisy ČR.
10. Dle opisu z evidence rejstříku trestů byl žalobce celkem 11x v letech 2004 – 2020 pravomocně odsouzen za trestnou činnost, a to opakovaně i k několikaletým nepodmíněným trestům odnětí svobody. Z trestního příkazu ze dne 21. 8. 2024, č. j. 38 T 78/2024-48, vyplývá, že žalobce byl nepravomocně odsouzen k trestu vyhoštění na dobu 30 měsíců za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, neboť mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že se bez povolení a vážného důvodu zdržoval v místě, na které se vztahuje zákaz pobytu.

11. S žalobcem bylo dne 21. 8. 2024 zahájeno řízení ve věci správního vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. a) bod 2, § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 9 zákona o pobytu cizinců.
12. Žalobce při výslechu dne 21. 8. 2024 správnímu orgánu sdělil, že do schengenského prostoru naposledy přicestoval v roce 2000 na turistické vízum, pas nemá, protože jej nepotřebuje. Na dotaz správního orgánu, zda si je vědom, že mu dne 25. 8. 2018 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění na dobu 2 let, žalobce uvedl, že v době vydání rozhodnutí se nacházel ve výkonu trestu, a nemohl tedy vycestovat, po propuštění měl za to, že již vycestovat nemusí. Pracuje brigádně v Praze, přičemž si vydělá cca 20 000 Kč měsíčně. V ČR byl již několikrát ve výkonu trestu. Bydlí v T., a to již po dobu 5 let, bydlí s kamarádem. Žádal o udělení mezinárodní ochrany, potvrdil, že má prostředky na vycestování a chce odcestovat. Je rozvedený, v ČR žije i jeho dvě již dospělé dcery, které nejsou na něm závislé, a bývalá manželka, s dcerami se pouze vídá tak jednou měsíčně, peníze jim nedává. Jiné vazby v ČR nemá. Na území ČR páchal trestnou činnost, a to krádeže, napadání, vyhrožování policii a maření výkonu úředního rozhodnutí. Má dluhy, drogy nebere již 3 roky a alkohol nepije. K dotazu na možnost uložení zvláštních opatření za účelem vycestování uvedl, že na adrese v T. žije bez nájemní smlouvy a může kdykoliv odejít, na vycestování má přibližně 10 000 Kč a neexistuje žádná osoba, která by za něj mohla složit kauci, mohl by se chodit hlásit. Nemá v ČR nemovitost, ani jiný majetek, je zdravý, nemá zdravotní pojištění. V domovské zemi byl naposledy v roce 2000, mají tam rodinný majetek, nic mu tam nehrozí, je to pro něj bezpečná země.
13. Žalobce byl rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 8. 2024, č. j. KRPA-266894-15/ČJ-2024-000022-ZSV, zajištěn podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců za účelem správního vyhoštění na dobu 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Zdejší soud rozsudkem ze dne 23. 9. 2024, č. j. 13 A 40/2024-21, zamítl žalobu proti tomuto rozhodnutí.
14. Dne 22. 8. 2024 bylo žalovaným vydáno rozhodnutí č. j. KRPA-266894-13/ČJ-2024-000022-ZSV, kterým bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. a) bod 2, § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 9 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a stanovena doba 7 let, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie a smluvních států, doba k vycestování byla stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí, a to na základě skutečností, že na území ČR opakovaně páchal trestnou činnost, byl čtyřikrát ve výkonu trestu odnětí svobody, v minulosti mu bylo uloženo správní vyhoštění (25. 8. 2018), které nerespektoval a nevycestoval, dále pobýval na území bez cestovního dokladu, ač k tomu nebyl oprávněn. Rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 14. 10. 2024 bylo toto rozhodnutí potvrzeno, nabylo právní moci dne 30. 10. 2024, správní orgány neshledaly nepřiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života.
15. Žalobce podal dne 26. 8. 2024 žádost o udělení mezinárodní ochrany, rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 30. 8. 2024 byl zajištěn podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a zajištění dle zákona o pobytu cizinců bylo ukončeno (dne 2. 9. 2024). Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 7. 10. 2024 žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana, žádost byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná, rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 10. 2024, žalobce nepodal proti rozhodnutí žalobu, ztratil tak postavení žadatele o mezinárodní ochranu.

16. Rozhodnutím ze dne 5. 11. 2024 bylo podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců rozhodnuto o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, přičemž doba zajištění byla stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl zdejší soud rozsudkem ze dne 27. 11. 2024, č. j. 4 A 54/2024-27.
17. Žalovaný následně dne 31. 1. 2025, č. j. KRPA-266894-50/ČJ-2024-000022-ZSV, vydal napadené rozhodnutí. V tomto rozhodnutí konstatoval, že podle sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 30. 1. 2025 cizinec byl 28. 1. 2025 zatčen na základě pokynu systému IS PATROS policisty Oddělení doprovodu letadel Ředitelství služby cizinecké policie a dopraven k soudci Obvodního soud pro Prahu 1, který cizinci předal obžalobu a předvolání k hlavnímu líčení na den 5. 2. a 4. 3. 2025. Následně ředitelství bude muset zopakovat celý proces realizace vyhoštění, tedy zajistit pro cizince a eskortující policisty letenky, pro policisty zajistit víza a ubytování. Je nutné též zajistit povolení k tranzitu od příslušných státních orgánů tranzitního státu a informovat policejní orgány ve vlasti žalobce. Z důvodu logistického zabezpečení a nutnosti spolupráce na diplomatické úrovni může zajištění těchto záležitostí trvat až jeden měsíc od vydání náhradního cestovního dokladu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, jelikož účastníci řízení v zákonné pětidenní lhůtě po podání žaloby nenavrhli projednání věci při ústním jednání a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.
19. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s požadavky rozsudku Soudního dvora ze dne 8. 11. 2022, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, C-704/20 a C-39/21, soud z úřední povinnosti přezkoumal i podmínky zákonnosti zajištění žalobcem nenamítané. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
21. Žalobce zejména namítal, že doba prodloužení zajištění o 50 dní je příliš dlouhá, podle odůvodnění v napadeném rozhodnutí mělo postačovat 30 dní.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

22. Tato námitka není důvodná. Žalovaný stanovil v napadeném rozhodnutí délku trvání zajištění na dobu 50 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Doba 30 dnů uvedená žalovaným se vztahuje k době následující po vydání náhradního cestovního dokladu. Žalobci sice již byl náhradní cestovní doklad vydán, žalovanému byl předán dne 5. 12. 2024, ale platnost dokladu byla časově omezena a již vypršela, stejně jako u dokladu předaného žalovanému dne 15. 1. 2025 určeného k realizaci správního vyhoštění dne 28. 1. 2025. Doba dvaceti dnů je tedy vyhrazena pro dobu získání nového náhradního cestovního dokladu, doba 30 dnů pro zajištění letenek pro cizince a eskortující policisty, zajištění víz a ubytování pro policisty, povolení k tranzitu od příslušných státních orgánů tranzitního státu a informování policejních orgánů ve vlasti žalobce.
23. Soud má rovněž za to, že takto odůvodněná délka zajištění je zcela přezkoumatelná a přiměřená, a to s ohledem na kvalifikovaný odhad žalovaného doby potřebné k vyřízení všech nezbytných záležitostí (vystavení náhradního cestovního dokladu, zajištění průvozu a eskorty žalobce, zajištění letenky, atd.). K tomu soud poznamenává, že se jedná o odhad budoucích nezbytných kroků, kdy žalovaný stěží může být z hlediska časové specifikace jednotlivých kroků konkrétnější. S ohledem na uvedené soud uzavírá, že zajištění bylo stanoveno na dobu v rámci zákonem stanoveného rozmezí, a zároveň na dobu nejnutnější s ohledem na kvalifikovaný a přezkoumatelným způsobem uvedený časový odhad kroků nezbytných k dosažení cíle zajištění, tj. správního vyhoštění žalobce.
24. Stanovená doba je přitom též v souladu s § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, který stanovuje limity pro dobu zajištění cizince, a to na 180 dní. K námitce, že je žalobce zajišťován již od 21. 8. 2024 soud konstatuje, že maximální doba zajištění nebyla překročena. Žalobce byl omezen na osobní svobodě dne 21. 8. 2024, ale z důvodu podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl dne 2. 9. 2024 přezajištěn podle zákona o azylu. Podle § 125 odst. 5 zákona o pobytu cizinců je-li rozhodnuto o zajištění cizince poté, co bylo ukončeno zajištění podle § 46a zákona o azylu, k uplynulé době zajištění podle § 46a zákona o azylu se nepřihlíží. Žalobce byl tedy podle zákona o pobytu cizinců zajištěn v době od 21. 8. 2024 do 2. 9. 2024, tedy 13 dní, následně od 5. 11. 2024 nejprve na 90 dní a následně byla doba zajištění prodloužena o 50 dní, maximální doba zajištění 180 dní tedy překročena nebyla.
25. Soud nemá za to, že by situace žalobce byla zmatečná. Žalobce byl obžalován z další trestné činnosti spáchané dne 10. 8. 2024, kdy se měl dopustit jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby si присvojil cizí věc tím, že se jí zmocní, a čin spáchá na věci, kterou má jiný při sobě, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, v úmyslu trestný čin spáchat, a dále měl mařit rozhodnutí soudu tím, že se bez povolení a bez vážného důvodu zdržoval v místě, na které se vztahuje zákaz pobytu. Z důvodu vydaného příkazu k zatčení nemohlo být správní vyhoštění realizováno, žalobce byl dopraven k soudci Obvodního soudu pro Prahu 1 a dne 11. 2. 2025 byl vzat do vazby, čímž bylo jeho zajištění podle zákona o pobytu cizinců ukončeno. Tyto skutečnosti však žalovaný nemohl při vydání napadeného rozhodnutí předvídat, v době vydání napadeného rozhodnutí nic nevyklučovalo realizaci správního vyhoštění, nelze přisvědčit žalobci, že absentoval účel zajištění, tedy realizace správního vyhoštění.
26. Lze shrnout, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i z předloženého správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného

skutkového stavu věci, který má oporu ve spise, a soud nezjistil žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo nutné napadené rozhodnutí ve vztahu k rozsahu skutkových zjištění a z nich plynoucích právních závěrů hodnotit jako nezákonné. Své závěry pak žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně a přezkoumatelně odůvodnil. Soud shledal, že všechny podmínky vyžadované ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců byly v případě žalobce naplněny, nebyly indikovány žádné překážky v realizovatelnosti správního vyhoštění žalobce, nebylo možné použít mírnějších opatření, přičemž použití daného institutu zajištění nebylo v případě žalobce nepřiměřené, stanovená délka zajištění nepřesahovala zákonné rozmezí a byla dostatečně odůvodněna.

27. K námitce, že žalovaný porušil různá ustanovení správního řádu, zákona o pobytu cizinců, Listiny základních práv a svobod a Úmluvy soud konstatuje, že je nelze považovat za řádný samostatný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Podle ustálené judikatury je žalobním bodem konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58). Soud se proto těmito námitkami samostatně nezabýval.
28. S ohledem na výše uvedené závěry soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Praha 27. února 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.